

[Jensen-Broby.]

værk, som ellers har været holdt ude i den kolde Sne under denne Lov, Mulighed for at komme med ind under Loven.

Det glæder mig ogsaa, at det er lykkes at faa en Bestemmelse ind, hvorefter der nu ogsaa kan stilles Penge til Raadighed til at lave ældre Beboelseslejligheder om, saa der ogsaa derigennem kan skaffes Beskæftigelse.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse med de foreslaaede Ændringer. Det er jo saaledes, hvad angaar disse Ændringsforslag, at ingen har faaet alt det, de ønskede. Man har maattet slaa af, man har maattet tage noget med, som man syntes ikke var saa godt, men det er en Overenskomst, der er sluttet, og derfor kan vi anbefale at stemme for Lovforslaget.

Jeg vil ligesom den ærede Ordfører til Slut knytte nogle Bemærkninger til Lovforslaget. Jeg er bange for, at jeg ikke har det samme Lyssyn som Ordføreren. Jeg tror, Situationen er en saadan, at det ikke bliver saa let at skabe den Beskæftigelse, der skulde til. Jeg er ogsaa bange for, at Ordføreren ikke har Ret i, at man er nødt til at bygge for at faa Boliger nok. Jeg tror slet ikke paa, at der i de store Byer og her i København vil komme en Bolignød som den, vi saa under og efter Verdenskrigen. Jeg tror tværtimod, at der i de store Byer, navnlig København, vil blive rigeligt med Boliger, og der er vist ogsaa en Del af dem, der nok kunde tænke sig at sætte Arbejde i Gang, der frygter for, at der vil blive for mange Lejligheder i den Tid, der kommer. Naar jeg er bange for, at der bliver for mange Lejligheder, er det navnlig, fordi Lejen ligger for højt, og jeg tror ikke, man vil faa Lejen ned paa et rimeligt og overkommeligt Niveau med de smaa Fortjenstmuligheder, der vil blive for den Klasse af Befolkningen, der skulde bruge disse Lejligheder.

Kristen Amby: Efter den ærede Ordførers detaljerede Gennemgang af Ændringsforslagene er der ingen Grund for mig til at gaa synderligt i Enkeltheder.

Jeg vil dog gerne henlede Tingets Opmærksomhed paa Punkt 4 i Betænkningen, hvor det jo hedder, at der fra konservativ Side har været fremsat Forslag om, at de Beløb, der ekstraordinært stilledes til Raadighed, udelukkende skulde anvendes til den lave Bebyggelse, Parcel- og Rækkehuse, men man har frafaldet dette Forslag, fordi der var saa meget andet Byg-

geri planlagt, og kun hvis man lod dette Byggeri fuldføre, var det muligt at faa Arbejdsløsheden i Byggefagene til at svinde og altsaa faa Arbejde i Gang; rent organisationsmæssigt var det næsten ikke muligt, medmindre man fik Bestemmelser indført om, at ogsaa det høje Byggeri kunde faa Del i disse ekstraordinære Laan. Dette har vi bøjet os for.

Naar vi oprindelig stillede dette Forslag og egentlig var sindet at fastholde det, var det for det første ud fra en principiel Betragtning, nemlig den, at det af det offentlige støttede Byggeri skulde være udelukkende af en socialt ønskværdig Karakter. Vi har jo allerede debatteret dette saa mange Gange her i Tinget, men jeg finder dog Anledning til igen at fastslaa, at i alt Fald for os er der ingen Tvivl om, at Familiehuset, Parcelhuset, Rækkehuset er den ønskværdige Boligtype for et Familiesamfund. Naar man i den moderne Arkitektur i alt for høj Grad har lagt Vægt paa den lille, i Rumfang meget ringe, men eksklusivt udstyrede Lejlighed til dyre Penge, er det ret beset et kulturelt Opløsningstegn, fordi det maa medføre, at Familielivet simpelt hen ikke kan trives og udfoldes, idet der jo ikke er Plads til Børn. Derfor hænger naturligvis den Interesse, vi har haft for denne særlige Del af Byggeriet, sammen med vor almindelige kulturelle Betragtning, en Betragtning, som vi jo ikke er ene om, men som, saa vidt jeg forstaaer, i alt Fald Indenrigsministeren deler.

Dertil kommer yderligere, at dette vort Synspunkt i Virkeligheden er blevet underbygget ogsaa økonomisk ved de Erfaringer, man har gjort efter Hovedloven af 1938 om Støtte til Boligbyggeri for børnerige Familier, idet der i denne Lov blev givet Adgang til at bygge Parcel- og Rækkehuse. Jeg mener, det er rigtigt her, hvad der i øvrigt er antydnet i Betænkningen, at sige til Tinget, at Udvalget, da det i København var ude at se paa disse efter Hovedloven af 1938 byggede Rækkehuse, saa det ganske ejendommelige, at et Rækkehus i 2 Etager med en stor Stue — 4 × 5 m godt og vel —, pænt Soveværelse, 2 ret store Kamre, dejlig Trappeopgang til at forbinde Etagerne, moderne Køkken, dog uden Eksklusivitet, uden Luksus naturligvis, Styrtebad eller Badevaskerum, W. C., en lille Have foran, en større Have bagved, en hel Havestue ude i det fri, var bygget i Københavns Kommune med de Grundpriser, vi kender, inklusive alle Omkostninger, for en Leje af 80 Kr. om Maaneden. Det kunde de børne-